

de andre, der er onde. Den danske regering kunne, hvis den ville, føre en helt anderledes politik.

Fødevareministeren (Henrik Dam Kristensen): Det var dog en interessant opsang, vi netop her fik fra hr. Keld Albrechtsen. Den var dog interessant.

Hr. Keld Albrechtsen har deltaget i samtlige de Europaudvalgsmøder, hvor vi netop har diskuteret de her ting. Derfor kunne jeg også godt tillade mig at gå ud fra, at hr. Keld Albrechtsen klart kender den danske position på det her område. Den er helt klokkeklar. Et bredt flertal i dette Folketing har oven i købet mindst to gange klart tilkendegivet, at vi ønsker fuld mærkning, når det gælder genmodificerede produkter. Det har været det, vi har arbejdet for i EU. Vi er faktisk kommet langt.

Vi er faktisk kommet meget langt. Hvis hr. Keld Albrechtsen kigger på blandt andet de pressemeddelelser, som Kommissionen har udsendt, hvis hr. Keld Albrechtsen kigger på de punkter, som vi nu debatterer, så er vi meget tæt på at nå det danske ønske. Vi er helt derhenne, hvor man også tager ny teknologi i brug, og kun hvis man overhovedet ikke kan kende nogen forskel på noget, der er genmodificeret, og noget, der ikke er det, frafalder man en mærkning. Vi har klart fået et mandat af et i øvrigt, vil jeg sige, meget bredt flertal i Folketinget til den politik.

Det er klart, at den holdning, som Danmark har stået for, har været med til at bevæge Europa i den rigtige retning på det her område. Det er der faktisk masser af eksempler på. Der har f.eks. været meget diskussion om kontrol.

Nu er vi i den situation, at ved en redegørelsesdebat som den i dag, er det desværre ministeren, som er på til sidst, men jeg glæder mig til at komme tilbage og give nogle præcise meldinger på det område.

Jeg har bemærket mig, at makkerskabet – de to røde køer, eller er det en sortbroget og en rød? – også fortsætter herinde i salen; en ny spændende konstellation i dansk politik, som jeg glæder mig til at tage en lille diskussion med lidt senere på dagen.

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Det er da glædeligt, at ministeren følger med i, hvad der sker i det politiske landskab. Vi andre har noteret os, at der ser ud til at være en alli-

ance mellem ministeren og De Konservative om at centralisere levnedsmiddelkontrollen. Det er jo heller ikke unaturligt, at to traditionelt centralistiske partier kan finde sammen på det område, så sådan kan der dannes forskellige konstellationer.

Men jeg vil gerne spørge den socialdemokratiske ordfører, idet jeg takker for det, sådan opfattede jeg det, imødekomende svar, om det betyder – for at vi kan være helt sikre på, hvor vi har hinanden – at Socialdemokratiet gerne vil være med til at diskutere en fremtidig levnedsmiddelkontrol, som ikke nødvendigvis ligger under et statsligt styre, når det drejer sig om det regionale niveau. Er man åben over for den debat i Socialdemokratiet?

(Kort bemærkning).

Bent Hindrup Andersen (EL):

Nu er det jo lidt interessant det, vi står og snakker om her, for det er virkeligheden, og når fru Tove Lindbo Larsen siger, at man nok ikke 100 pct. kan mærke kødet, vil jeg gerne spørge, om kødet fra et hvilket som helst dyr, som har indtaget genmodificeret foder, vil kunne mærkes, og om det er et ønske fra fru Tove Lindbo Larsen.

Hvis det er et ønske fra fru Tove Lindbo Larsen, hvorfor er det så aldrig kommet som et forslag fra Socialdemokratiet, og hvad er egentlig det rimelige i, at man laver et gigantisk postyr for at mærke foderet? For forbrugeren kan jo ikke fravælge det, hvis det ikke er til at se, hvilket dyr der har ædt det foder, og hvorfra kødet kommer. Og den mærkning må man ikke lave på grund af EU, og det må man ikke, fordi man ikke kan spore det som GMO, kan jeg oplyse, og det betyder, at mærkningen intet er værd, fordi hovedparten ikke kan mærkes.

De eneste, der har interesse i, at foderet er mærket »genmodificeret foder«, er økologerne, for så længe de har tilladelse til at indkøbe en vis del konventionelt foder, så kan de fravælge det genmodificerede foder. Der er ingen andre, der har interesser i det. Er det ikke selvmodsiggende?

(Kort bemærkning).

Tove Lindbo Larsen (S):

Jeg vil gerne sige til hr. Hindrup Andersen, at det jo ikke kan undre hr. Hindrup Andersen, at vi er enige med vores minister. Det kan jo ikke undre, at Socialdemokratiet vil have den samme holdning som den socialdemokratiske fødeva-